

Αναμενόμενος ο αποκλεισμός του Ολυμπιακού

Πριν τον αγώνα του Κιέβου είχαμε προβλέψει ότι ο Ολυμπιακός θα χρειαστεί δύο γκολ για να προκριθεί, οπότε και οι πιθανότητές του δεν ήταν πολλές, και τελικά έτσι ακριβώς ήταν.

Η ανάγνωση του αγώνα και του τελικού αποτελέσματος δεν είναι δύσκολη, αφού Ολυμπιακός δέχθηκε δέχθηκε όντως ένα γκολ το οποίο δεν μπόρεσε ποτέ να ανταποδώσει.

Εν κατακλείδι ο Ολυμπιακός δίκαια δεν προκρίθηκε αφού η Ντιναμό Κιέβου ναι μεν δεν ήταν καμιά μεγάλη ομάδα, αλλά και αποδείχθηκε έστω και οριακά καλύτερη και πιο αποτελεσματική μέσα στο γήπεδο. Και αυτό συνέβη διότι ο Ολυμπιακός παρουσίασε και στα δύο ματς παθογένειες που παρουσιάζει από την αρχή της χρονιάς.

Είδαμε λοιπόν στο Κίεβο προβλήματα αμυντικά, με τα άκρα να μην μπορούν να ανταποκριθούν επαρκώς και τον Τσιμίκα πολύ κακό (αυτή τη φορά η «καρμανιόλα» Βούκοβιτς δεν έπαιξε), αλλά και πρόβλημα στο αμυντικό transition, γι'αυτό και ο Ολυμπιακός, όταν αναγκάστηκε να ανοιχτεί, έτρεμε με τις αντεπιθέσεις της Ντιναμό Κιέβου. Στο σημείο αυτό οφείλουμε φυσικά να αναρωτηθούμε για ποιον ο Μάρτινς στα τελευταία παιχνίδια αφήνει στον πάγκο τον ποιοτικότερο Κούτρη και εμπιστεύεται τον Τσιμίκα ;

Επιθετικά δεν βλέπουμε και πάλι το ίδιο έργο με τον Ολυμπιακό να είναι δημιουργικότετος και πολύ αποτελεσματικός απέναντι σε μεσαίες και μικρές Ελληνικές ομάδες, αλλά σχετικά άσφαιρος στα κρίσιμα και δύσκολα παιχνίδια και ιδιαίτερα όταν οι αντίπαλοι καταφέρνουν να περιορίσουν στοιχειωδώς τον Φορτούνη (ο Ποντένσε πάλευε σχεδόν μόνος του στο Κίεβο, ιδιαίτερα πριν μπει ο δραστήριος Μασούρας) . Για

τον λόγο αυτό αποκτήθηκε αυτός ο Αργεντινός Σολδάνο , αλλά δεν τον έχουμε δει ακόμα για άγνωστο λόγο...

Στο Κίεβο λοιπόν ο Ολυμπιακός στο δεύτερο ημίχρονο είχε την υπεροχή και τρεις, τέσσερις ευκαιρίες για να σκοράρει δύο γκολ που χρειαζόταν), αλλά αυτό δεν ήρθε διότι και πάλι φάνηκε η φετινή δυστοκία ή ανικανότητα στα δύσκολα παιχνίδια.

Οπότε τζίφος η διάκριση στην Ευρώπη για τον Ολυμπιακό και για φέτος, παραμένοντας ωστόσο αξιοσημείωτη επιτυχία η πρόκριση επί της Μίλαν. Δεδομένου μάλιστα ότι η δεύτερη θέση στο πρωτάθλημα είναι πλέον δεδομένη, ο μοναδικός στόχος που του έχει μείνει είναι το κύπελλο.